

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321201339
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321201339.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: E. Q., R.. XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, XXX XX Q., o zaplatenie 6.266,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie v sumy 261,- eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 84,51 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.03.2021 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 6.266,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28.08.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zliúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Právny predchodca pôvodného žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 26.01.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 7.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 127,42 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 15.290,4 eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný sumu 2.761,41 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 27.06.2018 - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a súčasne ho upozornil na vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu dňa 19.08.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.08.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 6.266,- eur, pričom právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Uviedol ďalej, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 8.942,9 eur, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (18 x 127,42 eur) a suma po zosplatnení (6.649,34 eur), pričom žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu uhradil sumu 2.761,41 eur. V tomto konaní si uplatňuje aj náklady na vymáhanie vo výške 84,51, ale zmluvnú pokutu si neuplatňuje.

2. Súd vydal vo veci dňa 11.05.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 7Csp/24/2021 - 40, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že nárok neuznáva v celom rozsahu. Zmluva je predtlačená, typová, formulárová, ktorej obsah nemohol ovplyvniť a musel ju podpísať vcelku ako mu bola predložená. Ďalej uviedol, že v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ využil nekalé obchodné praktiky a neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Rozsah dokladov A4 bez odborného výkladu stavia spotrebiteľa do nevýhodnej pozície. Požičal si 7.000,-eur, zaplatil 2.877, 41 eur a tak vznikol nedoplatok 4.122,59 eur. Od februára do mája uskutočnil 4 úhrady po 29,-eur, spolu 116,-eur, ktoré nie sú zohľadnené v prehľade splátok. Požiadal súd o kontrolu zmluvy z úradnej moci. Vyjadril sa aj k odstúpeniu veriteľa od zmluvy a k neplatnosti zmluvy z dôvodu vykorisťovania spotrebiteľa a poukázal na svoje práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a dohovorom o ochrane ľudských práv. Keďže žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, súd platobný rozkaz uznesením sp. zn.: 7Csp/24/2021 - 52 zo dňa 02.06.2021 zrušil.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení vo vzťahu k platnosti a neprijateľným zmluvným podmienkam uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami a tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný nebol k podpisu žiadnym spôsobom nútený a zmluvu nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca ďalej uvádza, že nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pričom žalobca dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Zároveň s ohľadom na úhrady žalovaného po podaní žaloby spolu v 116 eur (4x29), netrvá na uplatnenej žalobe v časti 116,- eur s prísl. a v tejto časti berie žalobu čiastočne späť a žiada aj o vrátenie alikvótnej časti súdneho poplatku.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení naďalej trval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, pričom doplnil svoje vyjadrenie o konkretizáciu neprijateľných podmienok s tým, že v zmluve absentujú minimálne náležitosti: zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú jednotlivé splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účely jeho splatenia a pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, uvedený nedostatok spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov. Ďalej namietal správnu výšku RPMN a poplatky, pri ktorých uviedol, že sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s VOP, úverovými podmienkami a sadzobníkom - žalobca prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s týmito podmienkami.

5. Žalovaný na základe predvolania na pojednávanie zaslal súdu ospravedlnenie svojej neprítomnosti, spolu so súhlasom konať v jeho neprítomnosti, pričom zároveň doložil súdu doklady o ďalších úhradách za mesiace jún až december 2021 v celkovej výške 203,- eur (7x29 eur) a požiadal súd o povolenie úhrady dlžnej istiny v splátkach po 29 eur. Následne zaslal súdu vyjadrenie v ktorom namietal riadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje § 53 ods. 9 a § 565 OZ a že z ich systematického zaradenia v Občianskom zákonníku, ako aj z logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. S ohľadom na uvedené a na podklade rozhodnutí súdnych autorít namietal aj dodržanie postupu pri postúpení bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda aktívnu legitimáciu vecnú legitimáciu žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nepredložil súdu žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že pôvodný žalobca úver zosplatnil, resp. dôkaz o ukončení úverového vzťahu bankou so žalovaným, či už odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy pred postúpením pohľadávky. Rovnako uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že pôvodný žalobca pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku a tak má za to, že zmluva o postúpení pohľadávok je tak absolútne neplatná, keď

žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

6. Žalobca následne opätovne zaslal súdu čiastočné späťvzatie v dôsledku úhrad zo strany žalovaného vo výške 145,- eur s prísl. (5x29,- eur) a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 84, 61 eur, s tým, že žalovaným uvádzané úhrady zo dňa 23.11.2021 a 21.12.2021, obe po 29,- eur neevidujú a musia ich preveriť u právneho predchodcu, nakoľko žalovaný stále uhrádza platby v prospech pôvodného úverového účtu, napriek tomu, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky, čo mu bolo oznámené listom zo dňa 28.09.2021. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného uviedol, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, jeho kópia bola predložená pri podpise úverovej zmluvy spolu s potvrdením o bankovom účte v OTP banke a splňal štandardné rizikové podmienky. Žalovaný svojim podpisom prehlásil, že uvádzané údaje sú pravdivé a taktiež prehlásil, že mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Výšku mesačného príjmu preukázal z titulu zamestnania, ktoré zdokladoval výplatnými páskami za obdobie pred poskytnutím úveru, pričom sa potvrdil uvádzaný priemerný príjem a tak sa stanovená výška javí primeraná. Splátky spočiatku riadne splácal a žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré nastanú po podpise zmluvy. Žalovaný neinformoval o zmene svojich finančných pomerov a ani nepredniesol žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Bonita bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, no dôkazmi žalobca a ani jeho právny predchodca nedisponuje. Vo vzťahu k zosplatneniu pohľadávky uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo dohodnuté v čl. 9 bod 2 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súčasne uviedol, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodit' záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad považuje za príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, t.j. mohol sa oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému síce žalobca nepredkladá doručenkú, alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má iba deklaratórny charakter, pričom účinky nastanú spätne oznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2. zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Žalobca má vzhľadom na uvedené za to, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručované formou obyčajnej listovej zásielky, nakoľko pred zosplatnením žalovanému zasielaná výzva s doručenkou, v rámci ktorej bol upozornený aj na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa o zosplatnení mohol dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby, nakoľko predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky uviedol, že pohľadávka bola v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa a poukázal na § 151 ods. 1 CSP, s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a ani s ohľadom k vyhláseniu okamžitej splatnosti.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Žalovaná svoju účasť taktiež ospravedlnila a súhlasila s konaním a rozhodnutím v jej neprítomnosti.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä notárskou zápisnicou o projekte rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017, Prílohou 1 projektu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, splátkovým kalendárom, informáciou o RPMN, informáciou v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, príkazom na úhradu, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, udelením súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, výplatnými páskami žalovaného, zoznamom dokladov k pôžičkám, fotokópiou občianskeho preukazu, vrátane uvedenia platobných kariet a účtov žalovaného, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.06.2018, doručenkou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, prehľadom splátok a úhrad, odporom k platobnému rozkazu, vyjadrením žalobcu k odporu spolu s čiastočným späťvzatím žaloby, vyjadrením

žalovaného, oznámením o prevzatí právneho zastúpenia a návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu a súhlas nového veriteľa so vstupom do konania, prílohou č. 1 odvolania plnej moci, prílohou č. 3 rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, odvolaním plnomocenstva, žiadosťou o postúpenie a prevod, dodatkom č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, Rámcovou zmluvou po postúpení pohľadávok, vyjadrením žalovaného s ospravedlnením účasti na pojednávaní doručeným súdu dňa 31.12.2021, dokladmi o úhradách žalovaného, vyjadrením žalovaného doručené súdu dňa 20.01.2022, vyjadrením žalobcu s prílohami doručeným súdu dňa 31.01.2020 a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 26.01.2017 uzatvorená zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 7.000,-eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 19,90 % ročne, t. j. celkovo 15.290,40 eu, v pravidelných 120 mesačných splátkach po 127,42, eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, s RPMN 19,90 %, odplatom 19,90 %, najvyššou prípustnou odplatom 20,00%, s prvou splátkou dňa 20.02.2017 a termínom konečnej splatnosti dňa 20.01.2027. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil titulom poskytnutej pôžičky sumu 2.761,41 eur, avšak jednotlivé splátky riadne a včas nesplácal, preto spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. listom zo dňa 27.06.2018 - „Predžalobná upomienka“ oznámila žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 332,73 eur. Zároveň ho upozornil, že ak do 05.08.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetná zásielka bola dňa 17.07.2018 vrátená veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote. Všeobecná úverová banka, a. s., následne mala listom zo dňa 22.08.2018 žalovanému oznámiť, že vzhľadom na neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Oprávnené veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je zakotvené v bode 9.2. zmluvy.

10. Na základe notárskej zápisnice N 3283/2017 Nz 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 spísanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 došlo dňom 01.01.2018 k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045.

11. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. dňa 30.11.2017 a jej dodatkov a príloh, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. k dňu 24.09.2021, ktorú skutočnosť oznámila Všeobecná úverová banka a. s. žalovanému listom zo dňa 28.09.2021.

12. Na základe návrhu pôvodného žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) preto súd uznesením sp. zn.: 7Csp/24/2021 - 114 zo dňa 21.10.2021 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca a to spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 a 6 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu postúpenia, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa § 11 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou

veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102.html>>.

29. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

30. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

31. V konaní bolo preukázané, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 26.01.2017 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 7.000,- eur, t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o pôžičke podľa § 657 nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah.

32. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, a preto pôvodný žalobca žalovaného najprv listom zo dňa 27.06.2018 - „Predžalobná upomienka“ upozornil, že ak do 05.08.2018 neuhradí aspoň splátku splatnú v mesiaci 04/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetná zásielka bola veriteľovi dňa 17.07.2018 vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote. A nakoľko k úhrade nedošlo následne mal listom zo dňa 22.08.2018 poskytnutý úver ku dňu 19.08.2018 zosplatiť. Súd sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného, že otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na spotrebiteľských záväzkov ide teda o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 565 OZ, pričom zákonodárca má na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa nevyhnutne musí dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z jej obsahu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Pôvodný žalobca v o svojom vyjadrení uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručované obyčajnou listovou zásielkou, avšak uviedol že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodárca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad považuje za príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozície žalovaného, t.j. mohol sa oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Následne veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému síce žalobca nepredkladá doručenkú, alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu,

nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má iba deklaratórny charakter, pričom účinky nastanú spätne oznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2. zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky uviedol, že pohľadávka bola v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa a poukázal na § 151 ods. 1 CSP, s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a ani s ohľadom k vyhláseniu okamžitej splatnosti. Nie je ani pravdou, že žalovaný nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky a vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nakoľko vo svojom poslednom vyjadrení namietal, že žalobca nepredložil súdu žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že by pôvodný žalobca úver riadne zosplatnil a tak má súd zato, že žalobca nepreukázal platné zosplatnenie poskytnutého úveru podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, súd má zato, že príslušné ustanovenia zákona, dávajú veriteľovi možnosť, nie povinnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a to za predpokladu, že sú v danom prípade splnené zákonné podmienky na takýto postup. Aj z predžalobnej upomienky zo dňa 27.06.2018 vyplýva upozornenie na oprávnenie veriteľa úver zosplatniť a nie na jeho automatické vyhlásenie v prípade, že zo strany žalovaného nedôjde k úhrade. Zároveň, ak ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade plnenia v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najneskôr do splatnosti najbližšieho nasledujúcej splátky. Z uvedeného tak vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené. Z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že ak pôvodný veriteľ využil právo zosplatniť úver pre neplnenie splátky splatnej v mesiaci 4/2018 mohol tak urobiť najneskôr do splatnosti najbližšej splátky po 3 mesiacoch omeškania, teda do 19.08.2018. Uvedené žalobca v žalobe aj tvrdil, avšak žalobcom tvrdené skutočnosti nevyplývajú z predložených listinných dokladov. Z listu - "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", datovaného dňa 22.08.2018 vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť až ku dňu 22.08.2018, čo jednoznačne vyplýva z textu tohto oznámenia, kde je uvedené: „...Váš dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 7.052,41 eur, pričom istina úveru je vo výške 7.051,49 eur, ktorá sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do úplného zaplatenia istiny.“ Pokiaľ pôvodný veriteľ listinou označenou ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanou dňa 22.08.2018 výslovne uviedol, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu 7.052,41 eur, súd má za to, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu práve dňa 22.08.2018, teda po splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej po uplynutí lehoty troch mesiacov omeškania od splatnosti splátky splatnej v mesiaci apríl 2018. V danom prípade pôvodný veriteľ postupoval v rozpore s citovanou zákonnou úpravou, pretože je preukázané, že zosplatnenie nebolo vykonané do splatnosti najbližšej splátky po troch mesiacoch od omeškania. K uvedenému záveru súdu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy došlo až ku dňu 22.08.2018 (a nie ako tak to tvrdí žalobca k 19.08.2018), svedčí jednak jednoznačné určenie dátumu, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, uvedenému v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (viď citáciu vyššie), ale aj samotná suma dlžnej čiastky uvedená v predmetnom oznámení, ktorá bola vyčíslená v zostatku 7.052,41 eur, pričom ak by bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená tak, ako to tvrdil žalobca v žalobe, t. j. k 19.08.2018, v zmysle predloženého prehľadu splátok a úhrad by bol zostatok v sume 7.051,49 eur. Súd je toho názoru, že ak pôvodný veriteľ mal pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy k 19.08.2018, nič mu nebránilo v oznámení jednoznačne uviesť tento deň ako aj zostatok úveru k tomuto dňu. Súd má zároveň zato, že žalobca žiadnym dokladom, okrem jeho tvrdenia, nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.08.2018, pričom za takýto doklad podľa názoru súdu nie je možné považovať ani prehľad splátok a úhrad, ktorý je len počítačovou zostavou pôvodného veriteľa a nie jeho jednostranným právnym úkonom, a nebol ani zo strany pôvodného veriteľa doručovaný žalovanému. Skutočnosť, že počítačová zostava je ukončená k 19.08.2018 v žiadnom prípade nemôže preukazovať, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k tomuto dátumu, uvedené iba preukazuje, že v danej počítačovej zostave bol nasimulovaný stav zostatku k uvedenému dátumu, pričom je možné takto nasimulovať zostatok úveru k akémukoľvek dátumu. Rovnako žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal ani to, že by sa list - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ dostal do dispozičnej sféry žalovaného a mal možnosť sa s ňou oboznámiť a uvedenú skutočnosť žalovaný namietal a preto nespornosť doručenia oznámenia žalovaného nemožno posudzovať v zmysle § 151 ods. 1 CSP.

33. Rovnako súd skúmal aj dodržanie postupu v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s ohľadom na dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver, nakoľko splnenie tejto povinnosti preukazuje dodávateľ. Posúdením bonity spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o úvere sa zaoberal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 5. marca 2020, v ktorom uviedol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti v čl. 8 smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve. Rovnako aj v rozsudok súdneho dvora EÚ zo dňa 18. decembra 2014, sp. zn. C-449/13 uvádza, že ustanovenia predmetnej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že jednak bránia vnútroštátnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 tejto smernice zaťažuje spotrebiteľa a jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má aj za následok prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48. V zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch touto je ustanovená povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak, napr. v prípade banky, zo spoločného bankového registra. Toto ustanovenie má zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa obozretne, a to jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Zo zákonnej úpravy upravujúcej povinnosť skúmať bonitu a dôsledkov nedodržania tohto postupu možno vyvodiť zámer zákonodarcu o snahu efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov. Z normatívneho textu vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa ohľadne uzavretia zmluvy si má zabezpečiť veriteľ sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie o príjmoch a výdavkoch ďalej verifikovať, pričom za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje, táto povinnosť však veriteľa neliberuje konať s odbornou starostlivosťou a teda je povinný si od spotrebiteľa vyžiadať potrebné informácie, ale zároveň aj aktívne zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a tieto riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Žalobca do súdneho spisu doložil iba výplatné pásky žalovaného pred obdobia poskytnutia úveru a pokiaľ ide o výdavky, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajú iba deklarované výdavky žalovaného, pričom žalobca vo svojom poslednom vyjadrení iba uviedol, že žalovaný z titulu zamestnania a doložených výplatných pásoch preukázal výšku mesačného príjmu a že bonita bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, no bez predloženia akýchkoľvek podkladov a dôkazov potvrdzujúcich preverovanie cez Sociálnu poisťovňu a potvrdzujúcich výdavky žalovaného, prípadne dôkazu o nahliadnutí veriteľa do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, v dôsledku čoho v tomto smere žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie s odbornou starostlivosťou. Ak veriteľ pri posudzovaní bonity nekoná s odbornou starostlivosťou, zákon o spotrebiteľských úveroch to sankcionuje nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto pôvodný veriteľ ani nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nedošlo a ani nemohlo prísť k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

34. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy - aj bez návrhu, aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 26.06.2010), pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Aktívnu legitímáciu žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky a od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.08.2018. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný žalobca mal postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nepredložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie

pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že nastala konečná splatnosť úveru. Pokiaľ ide o potrebu dodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd má zato, že v danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril žalovaný so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom, t.j. s veriteľom, ktorý nebol bankovou inštitúciou a preto na postúpenie pohľadávky nebolo potrebné dodržať postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko však ide o spotrebiteľský úver, pre platné postúpenie pohľadávky bolo potrebné splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinných v čase postúpenia. Nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatnenie úveru, resp. že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (k postúpeniu pohľadávky došlo k dátumu 24.09.2021 a termín konečnej splatnosti je až 20.01.2027), nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný, pričom ak ide o spotrebiteľský úver, v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými, len určitým subjektom, ktoré spĺňajú tam uvedené podmienky a ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Pôvodný žalobca však postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby bol úver splatný (t.j. nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. konečnú splatnosť), čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offa prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. V zmysle uvedeného sa súd ďalej nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným.

35. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

38. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 16.06.2021 vzal žalobca svoju žalobu vo vzťahu k úhradám žalovaného po podaní žaloby vo výške 116,- eur s prísl. späť. Následne žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.01.2022 vzal žalobu čiastočne späť vo vzťahu k úhradám žalovaného po podaní žaloby vo výške 145,- eur s prísl. a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 84,51 eur a navrhol v týchto častiach konanie zastaviť. Keďže k čiastočným späťvzatiám žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžaduje. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd konanie v tejto časti zastavil.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že žalobca bol aj žalovaný boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, pričom žalobca mal úspech v sume 261,- eur (t.j. v tomto rozsahu bola zastavená z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby), čo predstavuje úspech 4,17 %, a žalovaný mal teda úspech v sume 6.005,- eur (zamietnutá istina v sume 5.920,49 eur a zastavená istina nákladov na vymáhanie bez udania dôvodu v sume 84,51

eur), čo predstavuje úspech v 95,83 %, t.j. rozdiel celkového úspechu v prospech žalovaného bol 91,66 %, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, a preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.